

Instanța de fond: V. Guțan
Instanța de apel: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău,
în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de
Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun.
Chișinău, intervenient accesoriu IMSM „Centrul Stomatologic Municipal” cu
privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, prin care a
fost restituită cererea de apel depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva
hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 octombrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 16 mai 2017, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient
accesoriu IMSM „Centrul Stomatologic Municipal” cu privire la contestarea
actului administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 octombrie 2017,
acțiunea a fost admisă, fiind anulată Decizia Consiliului municipal Chișinău nr.
2/46 din 14.03.2017 „Despre completarea deciziei Consiliului municipal Chișinău
nr. 1/26 din 19.03.2015 „Cu privire la lichidarea IMSP „Centrului Stomatologic
Municipal”, ca fiind emisă cu încălcarea prevederilor legii.

La 23 octombrie 2017, Consiliul mun. Chișinău a declarat apel nemotivat,
solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul
Centru) din 11 octombrie 2017.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2018, nu s-a dat curs
cererii de apel, cu acordarea apelantului, Consiliului mun. Chișinău termen până la
20 martie 2018, pentru prezentarea cererii de apel întocmită în conformitate cu
exigențele Legii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, a fost restituită
cererea de apel depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva hotărârii Judecătoriei

Chișinău (sediul Centru) din 11 octombrie 2017.

La 06 aprilie 2018 (prin oficiul poștal), Consiliul mun. Chișinău a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, solicitând casarea acesteia și cu remiterea cauzei pentru examinarea apelului în fond.

În susținerea recursului declarat a menționat că, încheierea recurată și hotărârea contestată cu apel lezează drepturile unor persoane care nu au fost atrase în proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În speță, se constată că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2018, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Consiliul mun. Chișinău, acordându-i-se termen pentru prezentarea apelului motivat, iar prin încheierea recurată, cererea de apel a fost restituită din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței.

La fel, Colegiul constată cu certitudine că, Consiliul mun. Chișinău cunoștea atât despre toate termenele procedurale instituite de către instanța de apel, cât și despre obligația de a lichida neajunsurile depistate, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 51).

Conform art. 10 alin. (1) al Codului de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt **urmările nefavorabile**, stabilite de normele de drept procedural civil, **care survin** pentru subiectul obligat în raport procedural **în caz de neîndeplinire** sau de îndeplinire defectuoasă a **unui act de procedură**, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit art. 16 al Codului de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. **Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești**, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, **atrag răspunderea prevăzută** în prezentul cod și în alte legi.

Conform art. 56 alin. (2) al Codului de procedură civilă, participanții la proces se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependență de poziția pe care o ocupă în proces. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile

lor procedurale.

În lumina prevederilor legale raportate la caz, Colegiul analizând legalitatea încheierii recurate constată că, din momentul depunerii cererii de apel și până la restituirea acesteia Consiliul mun. Chișinău a avut toate posibilitățile reale și timp suficient de a înlătura neajunsurile stabilite de către instanța de apel.

În acest sens, Colegiul reține că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a prezenta apelul motivat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și caracterul irevocabil al actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, instituie prezumția recunoașterii legalității acestui act procedural și, în consecință, obligația de a se conforma cerințelor instanței de apel, denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Articolul 6 §1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile.

În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 §1 al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Potrivit practicii CtEDO (cauza Malahov c. Moldovei, hotărârea din 07 iunie 2007), restricția impusă accesului la o instanță judecătorească nu va fi compatibilă cu art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, decât dacă aceasta nu urmărește un scop legitim și nu există o legătură proporțională dintre mijloacele utilizate și scopul legitim urmărit.

Cu toate acestea, „dreptul la un tribunal” nu este absolut și poate fi limitat, în timp ce, prin însăși natura sa reclamă reglementare din partea statului, care urmează a alege mijloacele pe care le va folosi în acest scop. Și, întrucât, scopul stabilirii a unei taxe pecuniare pentru adresarea în instanțele judecătorești sunt îndreptate în interesul bunei administrări a justiției, acesta poate justifica impunerea unei restricții financiare a accesului persoanei la un „tribunal”. (cauza Tolstoy – Miloslavsky c. Regatului Unit, hotărârea din 13 iulie 1995).

Aplicând normele legale invocate mai sus și jurisprudența CEDO la speță, Colegiul remarcă ca fiind indubitabilă obligația apelantului de a înlătura în termenul stabilit neajunsurile depistate de instanța de apel, această obligație fiind stabilită de Lege și urmărind scopul unei bune administrări a justiției în R. Moldova.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că, încheierea recurată și hotărârea instanței contestată cu apel lezează drepturile unor persoane care nu au fost atrase în proces, se reține că, acesta se referă nemijlocit la fondul apelului și nicidecum la legalitatea încheierii recurate, or actul judecătoresc a impus clar obligația apelantului-recurent de a prezenta cererea de apel motivată, neajunsuri ce urmau a fi înlăturate fără interpretări.

Jurisprudența CtEDO reiterează obligația părții de a lua măsurile necesare pentru protecția drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv prin manifestarea diligenței în exercitarea drepturilor sale procedurale și a interesului față de soarta dosarului vizat (cauza van Harn vs. Germania, hotărâre din 11 septembrie 2007, cauza Pîrnău ș.a. vs. Republica Moldova, hotărâre din 31 ianuarie 2012 și cauza SA Universul vs. Republica Moldova, hotărâre din 10 iulie 2012).

Așadar, ca urmare a măsurilor ”fără șanse de câștig” întreprinse pentru protecția drepturilor sale, totalizate din acțiuni (depunerea apelului nemotivat) și inacțiuni (neînălăturarea neajunsurilor), Colegiul reiterează că, acele consecințe negative prevăzute de legislație sunt opozabile recurentului în plină măsură.

Luând în considerație cele indicate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018 urmează a fi respinsă cu menținerea încheierii recurate.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu IMSM „Centrul Stomatologic Municipal” cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu